

РЕШЕНИЕ

№ 39522

гр. София, 13.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 30.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **7851** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. В. М., чрез адв.С. Ч. - Н., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 18 срещу Заповед № ЧР – СП – 1079/11.06.2026г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, с която на основание чл. 107, ал.1, т. 5 във вр. с чл. 108 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя от длъжността „директор“ на Областно пътно управление – Б..

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Правят се възражения, че не са налице предпоставките по чл. 107, ал.1, т. 5 от ЗДСл и прилагането на тази правна норма е в противоречие с материалния закон. Липсват мотиви, не са посочени конкретни фактически обстоятелства, а общи квалификации, което освен, че е съществено нарушение на административно-производствените правила, възпрепятства правото на защита на жалбоподателя и възможността да се извърши контрол за законосъобразност на заповедта. Твърди се, че заповедта противоречи на целта на закона и на принципите за съразмерност по чл. 6 от АПК, за последователност и придвидимост по чл. 13 от АПК и за стабилитет при изпълнение на държавна служба по чл. 18 от ЗДСл. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Ч. – Н.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък. Представени са писмени бележки. Ответникът - Председателят на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрисконсулт М. прави искане за отхвърляне на жалбата като недоказана и неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав, след като взе предвид наведените

в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и въз основа на приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед №ЧР – СП – 1393/06.12.2024 г. на главния секретар на АПИ Р. В. М. е назначен на длъжността директор на Областно пътно управление – Б. при Агенция „Пътна инфраструктура“.

Със Заповед № ЧР – СП – 1079/11.06.2026 г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ на основание чл. 107, ал.1, т. 5 във вр. с чл.108 от Закона за държавния служител е прекратено служебното му правоотношение. В заповедта са изложени мотиви за наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, изразяваща се в липса на качества да изпълнява заеманата длъжност, липса на комуникативност, инициативност и ефективност, наличие на проблеми при качествено и срочно изпълнение на спешни и неотложни задачи. В мотивите е вписано и че negliжира съществени събития и процеси, които имат ключово значение за дейността на Агенцията.

Заповедта препраща към доклад с вх. № 93 – 01- 3786/10.06.2026 г. на член на УС на АПИ, с който е предложена персонална промяна и освобождаване на директора на ОПУ – [населено място]. Мотивите на заповедта възпроизвеждат изложеното в доклада. В доклада не са посочени конкретни причини и случаи, при които се установени вменените проблеми при изпълняване на длъжността. Направени са заключения и квалификации, които не се основават на факти.

В хода на съдебното производство е приета Атестационна оценка на Р. М. за 2025 г. , поставена му на 03.02.2026 г., съгласно която, изпълнението на служебните задължения надвишава изискванията за длъжността и служителят притежава потенциал за изпълнение на задълженията си.

Представена е и публикация за пресконференция на ММРБ и АПИ на 04.05.2026г., на която е направено изявление, че една от областите, в които състоянието на републиканските трасета е най-добро е област Б., за която отговаря жалбоподателя.

Административен Съд С. - град, I отделение, 43-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е процесуално допустима, жалбата е подадена в срок, от адресата на заповедта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че по отношение на Р. В. М. са налице предпоставките по чл. 107, ал. 1, т.5 от ЗДСл, а именно, че по отношение на него е налице обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в писмена форма и съдържа изискващите се съгласно чл. 108, ал. 1, изр. първо от ЗДСл реквизити – правното основание за прекратяване - чл. 107, ал. 1, т. 5, заеманата от държавния служител длъжност, начина на оформянето на служебната му книжка и придобития от него ранг.

Прекратяването на служебното правоотношение при условията на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл изисква осъществяването на три кумулативни предпоставки – 1. Да е налице нова фактическа обстановка; 2. Същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и 3. Причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението, т. е. обективната невъзможност следва да е породена от причини,

за настъпването на които нито една от страните по правоотношението не е съдействала в една или друга степен. Тази обективна невъзможност на държавния служител да изпълнява задълженията си (извън случаите на здравословни причини), трябва да е възникнала по време на служебното правоотношение и да не е обусловена от действия на страните в служебното правоотношение .

В разглеждания казус, нито една от изброените предпоставки не е установена. По преписката не се съдържат каквито и да е било данни за възникнала нова фактическа обстановка, водеща до невъзможност служителят да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика. Напротив, установи се, че задълженията по длъжностна характеристика се изпълняват над изискванията, а състоянието на пътната мрежа в областта, за която отговаря жалбоподателя е с едни от най-добрите показатели в страната. Няма никакви обективни причини служителят да не може да продължи да изпълнява служебните си задължения. След като няма нова фактическа обстановка, която да води до невъзможност за изпълнение на задълженията по длъжностна характеристика, то не е налице и третата предпоставка от фактическия състав. Няма никакви причини да се приеме обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Неправилно е приложена нормата на чл. 107, ал.1, т. 5 от ЗДСл. Оспорената заповед е материално незаконосъобразна. Тя не съответства и на целта на закона, нито на принципите по чл. 6, чл. 13 от АПК и чл. 18 от ЗДСл. Служебното правоотношение е прекратено без основание и без обективна причина, в нарушение на принципа за стабилитет на държавната служба.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

По отношение на направените разноски, оспорващият, чрез пълномощника си е поискал такива, поради което съдът дължи присъждането им в размера на действително платените разноски от 700 евро за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. В. М. Заповед № ЧР – СП – 1079/11.06.2026 г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, с която на основание чл. 107, ал.1, т. 5 във вр. с чл. 108 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя от длъжността „директор“ на Областно пътно управление – Б..

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да плати на Р. В. М. сума в размер на 700 /седемстотин/ евро, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му от страните.

СЪДИЯ:

